

Майка му чу отчаяния писакъ на Тодорча, тичишкомъ дойде при него, испъди патката и прибра юнака въ стаята.

Патката отмжсти на Тодорча заради телето, като му напомни, щото втори път да не закача животнитѣ, когато тѣ нищо не му правѣтъ.

ДВѢТѢ КОТКИ.

(Басня).

Вѣ котки откраднѣли една голѣма буца сирене и не можахъ да си ѣхъ раздѣлѣтъ. Ней-сетнѣ извикахъ маймуната и ѣ дадохъ право да раздѣли справедливо сиренѣто имъ.

Маймуната на драго сърдце прие тѣхното прѣдложение. Тя донеси едни везни, расчупи сиренѣто на два кѣса и тури въ всѣко блюдо на везнитѣ по единъ. Кѣсоветѣ не бѣхъ равни.

— Ахъ — каза тя — този кѣсъ е по-тежкѣ отъ другия. И тозъ-часъ отхапа отъ по-голѣмия кѣсъ една часть, за да се уравни.

— Да видимъ сега?

Тя повдигнѣ везнитѣ, но малкия кѣсъ сега бѣше по-тежкѣ — отхапала бѣше по-вече отъ колкото трѣваше.

— Чакайте да откѣснѣ и отъ него! — каза маймуната и му отхапа половината.

— Спрѣте! Спрѣте! Дайте ни така кѣсоветѣ, ний сме доволни! — извикахъ уплашено и двѣтѣ котки.

— Да, вий сте доволни — каза маймуната — но правосъдието не е още доволно. Азъ трѣбва да искарамъ до край дѣлбата.

Съ тѣзи думи тя захванѣ да хапе и да тегле сиренѣто, до като останѣ много малка часть.